

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Mgr. L. K.**, zastoupeného JUDr. Františkem Výmolou, advokátem se sídlem Praha 5, Husníkova 2080/8, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I)** E. C., zastoupené JUDr. Milošem Profousem, advokátem se sídlem Praha 1, V Jámě 1, **II)** Public cool s. r. o., sídlem Praha 5, K novým domkům 103, **III)** L. P. a **IV)** Městská část Praha – Zbraslav, sídlem Praha 5, Zbraslavské nám. 464, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2018, č. j. 11 A 187/2016 – 71, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí svou kasační stížností ze dne 15. 1. 2019 proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16, odboru výstavby, dopravy a životního prostředí, ze dne 6. 6. 2016, č. j. 009629/16/OVDŽP, o zamítnutí žádosti (stěžovatele) o dodatečné povolení stavby nazvané jako „*přístavba ke stávající administrativní budově ve tvaru L*“ na pozemku parc. č. X v. k.ú. Lahovice.

[2] Stěžovatel v rámci své kasační stížnosti současně požádal, aby jí zdejší soud ve smyslu § 107 odst. 1 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přiznal odkladný účinek. Svou žádost odůvodnil tím, že vedle řízení o jeho žádosti o vydání dodatečného stavebního povolení je souběžně vedeno řízení o odstranění stavby, přičemž výsledek prvního řízení má zásadní význam pro rozhodnutí v řízení druhém. Stěžovatel dále zdůraznil, že obě řízení trvají již několik let a předmětná stavba nepředstavuje nebezpečí pro jiné účastníky řízení, dotčené orgány ani třetí osoby, a není ani v rozporu s veřejným zájmem, když spor stěžovatele a žalovaného nebrání jakékoliv

činnosti posleďně jmenovaného. Odstranění stavby by pro stěžovatele naopak znamenalo nemalé finanční náklady, které by se ještě znásobily, pokud by stavba byla dodatečně povolena. Vyhovění návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by pouze prodloužilo daný stav na dobu nezbytnou pro rozhodnutí o této stížnosti, aniž by tato skutečnost šla na úkor žalovaného, třetích osob, nebo veřejného zájmu.

[3] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. „[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“ Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. „[p]řiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.“

[4] Ze shora citovaných ustanovení plyne, že v řízení o kasační stížnosti může Nejvyšší správní soud přiznat kasační stížnosti odkladný účinek tehdy, pokud by výkon rozhodnutí, případně jiné právní následky rozhodnutí, znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud však považuje za nezbytné primárně zdůraznit, že stěžovatel v projednávané věci požádal o přiznání odkladného účinku již ve vztahu k jím podané žalobě, kdy však jeho žádost byla městským soudem zamítnuta usnesením ze dne 8. 3. 2017, č. j. 11 A 187/2016 – 64, jež nabylo právní moci dne 17. 3. 2017. Účinky spojené s právní mocí přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného tak již v době podání kasační stížnosti stěžovatele, respektive jeho žádosti o přiznání odkladného účinku dané stížnosti, nastaly. Platí přitom, že řízení o kasační stížnosti z procesního hlediska představuje zcela odlišnou situaci, než je tomu v řízení o žalobě. Stěžovatel kasační stížností napadá rozhodnutí krajského (zde městského) soudu (srov. § 102 s. ř. s.), odkladný účinek kasační stížnosti proto může znamenat toliko odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku Městského soudu v Praze o zamítnutí žaloby. Z uvedeného vyplývá, že v projednávané věci by ani eventuálně přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti pojmově nemohl ovlivnit právní účinky přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2015, č. j. 3 As 9/2015 – 23).

[6] Jelikož tak v souhrnu okolností projednávaného případu platí, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele by nebyla zachována *kontinuita* suspenzivního efektu soudního přezkumu vůči rozhodnutí žalovaného, když městský soud žalobě stěžovatele odkladný účinek nepřiznal (viz výše), nezbyvá Nejvyššímu správnímu soudu než uzavřít, že výkon napadeného rozsudku by pro stěžovatele nemohl znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s, ve spojení s § 107 odst. 1, větou poslední s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. března 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu